

# 'The Only Good Jew is a Dead Jew'

By David Collier \*

*'The only good Jew is a dead Jew'*. A horrific statement not so openly suggested in Europe or the USA in 2017. In reality, this line is actually being propagated in almost every university campus in the west. Yes, it is camouflaged, but do not let that distract us from the sickening message underneath. Let me explain.

**Thomas Suarez** recently published a work of revisionist history titled 'State of Terror'. What Suarez did is simple. He engaged in research using the British archives in Kew as a way of proving what he already believed, that Israel is a nasty little state created by nasty people, who did awful things. With a highly distorted personal radar, careful document selection, and an unerring ability to misinterpret intentions, Suarez produced a piece of writing far removed from both historicity and context.



Because therein lies the rub, part of the missing context of the book is the Holocaust. When I pointed this out on Twitter, I received a response from anti-Zionist Jew and founder of 'Boycott from within' Ronnie Barkan:

It is a stock response from the Jewish anti-Zionist camp. Telling me, a Zionist, not to mix Zionism with being Jewish. To add insult to injury, Barkan even called me an antisemite. Perhaps this empty rhetoric plays well to antisemites and anti-Israel activists in 2017, although I find the argument highly offensive. He is, like Suarez, suggesting 'the only good Jew is a dead Jew'.

## **Adding context**

In 1931, the census in British Palestine gave a Jewish population of 174,610 Jews. It had increased by just over 100% since 1922. But Zionism was not a success because of Balfour, or the Mandate or the British. Zionism was going to be a success because the underlying concept was so tragically accurate. The antisemitic tsunami that began with pogromic earthquakes in the Pale of Settlement, was to reach such devastating volatility, that European Jewry as a whole would face total annihilation.

In the 1930's, as the backdrop in Western Europe deteriorated, Jews began to flee. Tens of thousands headed for British Palestine. As they ran from genocide, and with nowhere else to go, the Jewish population in the Mandate doubled again and again in just a few short years. The Arab population resisted the influx of refugees violently, the British capitulated to Arab pressure, and the doors were officially closed on the escaping Jews. There were four elements at play here. One, the Mandate and the international promise of a 'Jewish home'. Two, the explosion of violence in the Great Arab revolt. Three, the British plans to severely restrict immigration and four, the tightening grip of Nazi Germany creating the flood of people who wanted to come. It is in this context, Jewish activity must be seen and evaluated. A context sadly lacking from all modern anti-Zionist revisionist material.

### **The Zionist devil**

The revisionist narrative, and indeed, the core elements of rabid anti-Israel activism, is all about demonising Zionism. When Suarez penned his book, he searched for any unsavoury imagery, and included it in the final narrative. Jews in British Palestine are not treated as a people, but rather a movement that is judged by the singular actions of the most deviant member. Internal dissent is ignored, individual actions are reflected back on the whole, and the entire contextual history is swept aside. Zionism becomes every bad deed, real or imagined, that can be used to further discredit the struggle for Jewish freedom. Whether a flippant remark picked up in a memo, a misquote or a wandering Rabbi searching for Jewish youth. There is no quality filter. Anything that can make the Jewish struggle look sinister is included.

Except there is a problem. Who are these Zionists of the 1930's and 1940's? These (quoting Barkan) 'racist, brutal, oppressive and even genocidal' people?

The answer is simple. In the majority, they were the refugees that managed to escape the Nazis.

### **From good Jew to evil Zionist**

In the world of those like Tom Suarez, what does a Jew have to do, to turn from a captive of the Nazis to genocidal Zionist? He simply has to get out – to live. If he remains within the grasp of Nazi Germany, they will sympathise with him. They can even mourn him, and commemorate the awful tragedy that became him. The Holocaust victim – the good Jew.

Outside of British Palestine, no other nation was willing to take him, and there, in the cauldron of violent Arab opposition to Jewish immigration, the refugee becomes embedded in an additional fight for survival. By 1936 the British already understood

partition was likely. By the 1940's, the Jews were reacting to a growing understanding of what had happened to their brothers, uncles, parents, grandparents in Europe. But there is no context in the world of the anti-Zionist. If the refugee leaves, if he escapes, he automatically becomes part of the Zionist monster.

## **The Suarez Barkan Model**

The Suarez Barkan model highlights the problem. Only in the mind of the anti-Zionist are Jews inside the Nazi empire, Jews escaping the Nazi empire and Jews inside British Palestine not one and the same people. In reality, this family, all reacted in different ways to events occurring to themselves and other parts of the same group of people. To their relatives, their spouses, their children. This context is entirely lost when you engage an anti-Zionist. Look at the tweet from **Ronnie Barkan**. What exactly separates the Jew he refers to, from the Zionist that Barkan hates? Survival.

Tony Greenstein uses the revisionist formula as a basic pillar of his entire argument. Greenstein spends much of his time, looking for Zionist / Nazi connections and building empty conspiratorial editorials that separate the Zionist from the Jewish whole. Disregarding, just as Suarez does, that most Zionists in Palestine were partial families of Jews from Europe who had escaped. The anti-Zionist separates Jews into good and bad. The dividing line between the two? The Suarez – Barkan threshold. The point an escaping refugee arrives in British Palestine and thus becomes the evil Zionist of the revisionist narrative.

Or in far simpler terms: 'The only good Jew, is a dead one'. It is worth understanding the message because it underlines almost every argument an anti-Zionist makes. A point no Zionist Jew should ever forget.

From - <https://www.jewishpress.com/>

**\*David Collier** is a researcher on antisemitism inside anti-Zionist activity. In 2017 David was named by the Algemeiner in the J100 as one of the 'top 100 people positively influencing Jewish life'. In 2022 the media watchdog CAMERA gave David Collier a 'Portrait of Courage' award.

## **"Singurul evreu bun este un evreu mort".**

O afirmație oribilă care nu este sugerată atât de deschis în Europa sau în SUA în 2017. În realitate, această replică este de fapt propagată în aproape toate campusurile universitare din Occident. Da, este camuflată, dar nu lăsați acest lucru să ne distragă atenția de la mesajul bolnav de dedesubt. Permiteți-mi să vă explic.

**Thomas Suarez** a publicat recent o lucrare de istorie revizionistă intitulată "State of Terror". Ceea ce a făcut Suarez este simplu. S-a angajat în cercetări folosind arhivele britanice de la Kew pentru a dovedi ceea ce el credea deja, și anume că Israelul este un stat mic și urât creat de oameni urâți, care au făcut lucruri îngrozitoare. Cu un radar personal extrem de distorsionat, o selecție atentă a documentelor și o abilitate infailibilă de a interpreta greșit intențiile, Suarez a produs o scriere departe atât de istoricitate, cât și de context. Pentru că tocmai aici este problema, o parte din contextul lipsă al cărții este Holocaustul. Când am semnalat acest lucru pe Twitter, am primit un răspuns de la evreul antisionist și fondatorul organizației "Boycott from within", Ronnie Barkan:

Este un răspuns obișnuit din partea taberei evreiești antisioniste. Spunându-mi mie, un sionist, să nu amestec sionismul cu a fi evreu. Pentru a adăuga insulta la rană, Barkan m-a numit chiar antisemit. Poate că această retorică goală se potrivește bine antisemiților și activiștilor anti-israelieni din 2017, deși eu consider argumentul extrem de ofensator. El sugerează, ca și Suarez, că "singurul evreu bun este un evreu mort".

### **Adăugarea contextului**

În 1931, recensământul din Palestina britanică a indicat o populație evreiască de 174 610 evrei. Aceasta crescuse cu puțin peste 100% din 1922. Dar sionismul nu a fost un succes din cauza lui Balfour, a Mandatului sau a britanicilor. Sionismul avea să fie un succes deoarece conceptul care stătea la baza lui era atât de tragic de exact. Tsunami-ul antisemit care a început cu cutremurele pogromice din Pale of Settlement, urma să atingă o volatilitate atât de devastatoare, încât evreimea europeană în ansamblul ei urma să se confrunte cu o anihilare totală.

În anii 1930, pe măsură ce fundalul din Europa de Vest se deteriora, evreii au început să fugă. Zeci de mii s-au îndreptat spre Palestina britanică. În timp ce fugeau de genocid și neavând unde să se ducă, populația evreiască din Mandat s-a dublat iar și iar în doar câțiva ani. Populația arabă s-a opus violent afluxului de refugiați, britanicii au capitulat în fața presiunilor arabe, iar ușile au fost închise oficial evreilor care fugeau.

Au fost patru elemente în joc aici. Unul, Mandatul și promisiunea internațională a unei "case evreiești". Doi, explozia de violență din Marea revoltă arabă. Trei, planurile britanice de a restricționa sever imigrația și patru, strângerea străngerii Germaniei naziste care a creat un val de oameni care doreau să vină. În acest context, activitatea evreiască trebuie privită și evaluată. Un context care lipsește cu desăvârșire din toate materialele revizioniste antisioniste moderne.

## **Diavolul sionist**

Narațiunea revizionistă și, de fapt, elementele de bază ale activismului anti-israelian furibund, se referă la demonizarea sionismului. Când Suarez și-a scris cartea, a căutat orice imagine neplăcută și a inclus-o în narațiunea finală. Evreii din Palestina britanică nu sunt tratați ca un popor, ci mai degrabă ca o mișcare care este judecată după acțiunile singulare ale celui mai deviant membru. Disensiunile interne sunt ignorate, acțiunile individuale sunt reflectate asupra întregului, iar întreaga istorie contextuală este dată la o parte. Sionismul devine orice faptă rea, reală sau imaginară, care poate fi folosită pentru a discredita și mai mult lupta pentru libertatea evreilor. Fie că este vorba de o remarcă nepotrivită preluată într-o notă, de un citat greșit sau de un rabin rătăcitor în căutarea tinerilor evrei. Nu există un filtru de calitate. Orice poate face ca lupta evreilor să pară sinistru este inclus. Doar că există o problemă. Cine sunt acești sioniști din anii '30 și '40? Acești (citându-l pe Barkan) oameni "rasiști, brutali, opresivi și chiar genocizi"? Răspunsul este simplu. În majoritate, ei erau refugiații care au reușit să scape de nașiști.

## **De la evreu bun la sionist rău**

În lumea celor ca Tom Suarez, ce trebuie să facă un evreu pentru a se transforma dintr-un prizonier al nașiștilor într-un sionist genocidar? Trebuie pur și simplu să iasă - să trăiască. Dacă rămâne în mâinile Germaniei naziste, aceștia vor simpatiza cu el. Îl pot chiar plânge și comemora tragedia îngrozitoare care a devenit el. Victima Holocaustului - evreul bun.

În afara Palestinei britanice, nicio altă națiune nu a fost dispusă să îl primească, iar acolo, în cazanul opoziției arabe violente față de imigrația evreiască, refugiatul devine implicat într-o luptă suplimentară pentru supraviețuire. În 1936, britanicii au înțeles deja că împărțirea era probabilă. În anii 1940, evreii reacționau la o înțelegere din ce în ce mai mare a ceea ce li se întâmplase fraților, unchilor, părinților și bunicilor lor în Europa. Dar nu există niciun context în lumea antisionistului. Dacă refugiatul pleacă, dacă fuge, el devine automat parte a monstrului sionist.

## Modelul Suarez Barkan

Modelul Suarez Barkan evidențiază problema. Doar în mintea antisionistului, evreii din interiorul imperiului nazist, evreii care fug din imperiul nazist și evreii din Palestina britanică nu sunt unul și același popor. În realitate, această familie, toți au reacționat în moduri diferite la evenimentele care li se întâmplau lor și altor părți ale aceluiași grup de oameni. La rudele lor, la soții, la copiii lor. Acest context se pierde cu totul atunci când te angajezi cu un antisionist. Priviți tweet-ul lui **Ronnie Barkan**. Ce anume îl separă pe evreul la care se referă el, de sionistul pe care Barkan îl urăște? Supraviețuirea.

Tony Greenstein folosește formula revizionistă ca pilon de bază al întregului său argument. Greenstein își petrece o mare parte din timp, căutând conexiuni sioniste/naziste și construind editoriale conspiraționiste goale care separă sionistul de întregul evreu. Ignorând, la fel ca Suarez, că majoritatea sioniștilor din Palestina erau familii parțiale de evrei din Europa care au scăpat. Antisionistul îi separă pe evrei în buni și răi. Linia de demarcație între cei doi? Pragul Suarez - Barkan. Punctul în care un refugiat care evadează ajunge în Palestina britanică și devine astfel sionistul rău din narațiunea revizionistă.

Sau, în termeni mult mai simpli: "Singurul evreu bun este unul mort". Merită să înțelegem acest mesaj, deoarece subliniază aproape fiecare argument al unui antisionist. Un aspect pe care niciun evreu sionist nu ar trebui să-l uite vreodată.

Traducere automată - Deepl

SAGA 2023